

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobkyne: **V. D., bytom M.**, zastúpenej Mgr. T. K., A., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho č. 8, Košice**, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 11.2.2008, č.p.: KRP-11-1/DI-1-2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/35/2008-93 zo dňa 24. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/35/2008-93 zo dňa 24. marca 2010, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom krajského súdu bola zamietnutá žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a potvrdené rozhodnutie pobočky Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Michalovciach zo dňa 16.11.2007 č.p.: ORP-677/DI-S-2006, ktorým bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zák. č. 372/1990

Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) pre porušenie § 4 ods. 2 písm. c/ a § 18 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 315/1996 Z.z.“), za čo jej bola podľa § 22 zákona o priestupkoch uložená pokuta vo výške 3 000 Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 3 mesiacov. Dôvodil tým, že správne orgány postupovali správne a v súlade s platnou právnou úpravou, preto sú preskúmané rozhodnutia vecne správne a zákonné.

V dôvodoch rozsudku krajský súd uviedol, že v priestupkovom konaní bolo jednoznačne preukázané spáchanie priestupku žalobkyňou, ktorý jej bol kladený za vinu podľa § 4 ods. 2 písm. c/ a § 18 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov. Z výpovedí účastníka a svedkov dopravnej nehody nepochybne vyplýva, že žalobkyňa začala úkon odbočovania vľavo na vedľajšiu cestu v čase, keď už bola predchádzaná ďalším motorovým vozidlom, nachádzajúcim sa už v ľavom jazdnom pruhu. Uvedené vyplýva aj zo znaleckého posudku znalca Ing. H., ktorý bol v správnom konaní vypracovaný na podnet správneho orgánu a ktorý aj súd hodnotil ako jeden z vykonaných dôkazov. Tieto dôkazy navzájom korešpondujú a ich pravdivosť a vierohodnosť bola žalobkyňou spochybňovaná iba jej tvrdením bez predloženia dôkazu. Výpoveď svedkyne V. D. – spolujazdkyne a matky žalobkyne považoval súd za tendenčnú. Žalobkyňa rovnako nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by relevantným spôsobom spochybnil vo veci vypracovaný znalecký posudok z hľadiska posúdenia spôsobu a techniky jazdy oboch účastníkov dopravnej nehody a ich reakcie na vzniknutú dopravnú nehodu, výpočtu rýchlosti motorového vozidla vodiča P. P., určenia polohy vozidiel pred zrážkou, určenia miesta zrážky, možnosti ohrozenia vodiča P. pri jej odbočení vľavo a podobne. Krajský súd neakceptoval názor právnej zástupkyne žalobkyne, že táto nemala možnosť svoje tvrdenia preukázať iným spôsobom ako návrhom na kontrolné znalecké dokazovanie, keďže ak by si znalecký posudok dala vypracovať sama žalobkyňa, tento by nemal váhu znaleckého posudku, ale iba listinného dôkazu. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na to, že ak by žalobkyňou v správnom konaní predložený akýkoľvek listinný dôkaz spochybňoval uvedený znalecký posudok, bolo by to dôvodom na akceptáciu návrhu žalobkyne na doplnenie dokazovania vypracovaním kontrolného znaleckého posudku. Aj podľa názoru krajského súdu znalecký posudok nie je v rozpore s ďalšími vykonanými dôkazmi a jeho závery vychádzajú zo skutočností tak, ako boli zadokumentované na mieste dopravnej nehody, z výpovedí účastníkov nehody, svedkov, z výsledkov rekonštrukcie, ktorá bola vo veci

vykonaná dňa 15.4.2007 i ďalších podkladov obsiahnutých v administratívnom spise. Krajský súd sa stotožnil aj s názorom žalovaného o nepotrebnosti znaleckého dokazovania v súvislosti s posúdením vplyvu alkoholických nápojov u vodiča P. P. na priebeh nehody a jeho správanie sa pri riadení motorového vozidla z hľadiska jeho možnosti zabrániť dopravnej nehode, pretože už uvedenými dôkazmi bolo preukázané, že k pochybeniu v danom prípade došlo zo strany žalobkyne, pretože táto sa pred vykonaním odbočovacieho úkonu vľavo dostatočne nepresvedčila o tom, či už nie je predbiehaná iným motorovým vozidlom a v bezprostrednej blízkosti vybočila do jazdnej dráhy predbiehajúceho vozidla riadeného P. P., čím mu vytvorila náhlu prekážku. Za porušenie zákona o premávke na pozemných komunikáciách bolo voči vodičovi P. P. vedené samostatné priestupkové konanie. Žalovaný sa v odvolacom správnom konaní zákonným spôsobom vysporiadal aj s námietkou zaujatosti zamestnanca správneho orgánu prvého stupňa. Za zákonné považoval krajský súd aj rozhodnutia správnych orgánov pokiaľ ide o uloženie sankciu a jej odôvodnenie, v ktorom smere žalobkyňa žiadne konkrétne námietky ani nevzniesla. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a žalobkyni ich náhradu nepriznal.

Žalobkyňa v odvolaní proti rozsudku krajského súdu žiadala rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Zotrváva na presvedčení, že žalovaný v konaní o priestupku porušil ustanovenia zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), nakoľko rozhodnutie žalovaného nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci, pretože správny orgán prvého stupňa neumožnil žalobkyni vyjadriť sa k vypracovanému znaleckému posudku pred vydaním rozhodnutia o priestupku. Ďalej nebol dostatočne zistený skutkový stav, nesprávne boli vyhodnotené dôkazy a prvostupňový správny orgán sa nevyjadril k námietkam žalobkyne k znaleckému posudku vypracovanému vo veci. Zastáva názor, že krajský súd nevykonala žalobkyňou navrhnutý dôkaz - znalecké dokazovanie, od vykonania ktorého závisí výsledok konania a ktorý ako kľúčový dôkaz na podporu svojho tvrdenia žalobkyňa navrhla.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť zastávajúc stanovisko, že žalobkyňa sa dopustila priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky tak, ako je to uvedené v rozhodnutí o priestupku zo dňa 16.11.2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa ustanovení tejto hlavy (Druhá hlava Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Vychádzajúc z citovaného ustanovenia 247 ods. 1 OSP treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

Za dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia v intenciách ust. § 250i ods. 1 OSP je potrebné považovať také dôkazy, ktoré vedú k zisteniu, či skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, bol pre rozhodnutia správneho orgánu postačujúci.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v danej veci odvolací súd s ohľadom na obsah podaného odvolania v prvom rade posudzoval, či správne orgány pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci. S ohľadom na námietku týkajúcu sa hodnotenia dôkazov zisťoval, či konanie o priestupku bolo vedené takým procesným postupom, ktorý zabezpečoval správny výsledok a či boli dôkazy vykonané

spôsobom zodpovedajúcim pravidlám spravodlivého procesu. V neposlednom rade podľa § 245 ods. 2 OSP posudzoval, či hodnotenie dôkazov zodpovedalo zásadám voľného hodnotenia dôkazov v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 Správneho poriadku a či nevybočilo z jeho medzí.

Z administratívneho spisu je zjavné, že žalovaný a zhodne aj prvostupňový správny orgán vykonali v konaní náležité dokazovanie. Pri hodnotení dôkazov nevychádzali len zo znaleckého posudku. Znalecký posudok bol len jedným z dôkazov, ktorý v súvislosti s ostatnými dôkazmi podporoval záver, že dopravnú nehodu zaviniła žalobkyňa. Oprávnenie rozhodnúť o rozsahu zisťovania podkladov pre rozhodnutie ako aj výber dôkazných prostriedkov vyplýva z vrchnostenského postavenia správneho orgánu spojeného s jeho právomocou danou mu zákonom voči subjektom podriadeným mu pri rozhodovaní ako aj z vyšetrovacieho princípu, na ktorom je priestupkové konanie v zákone o priestupkoch založené, taktiež zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania. To však neznamená, že by správny orgán v prípade konania o priestupku, ktoré má v zmysle ustálenej štrasburskej judikatúry v zásade charakter konania o trestnom obvinení, nerešpektoval procesné práva obvineného z priestupku, základné zásady správneho konania a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejnený v Zbierke zákonov č. 209/1992 Zb.), ktorý zaručuje právo na spravodlivý proces.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán si pre svoje rozhodnutie zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil aj správny záver vo veci. Z vykonaného dokazovania aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo náležite preukázané, že žalobkyňa sa dopustila priestupku, ktorý jej bol kladený za vinu tak, ako bol špecifikovaný v napadnutých rozhodnutiach. Z výpovedí svedkov dopravnej nehody vyplynulo, že so svojim osobným motorovým vozidlom začala úkon odbočovania vľavo na vedľajšiu cestu v čase, keď už bola predchádzaná ďalším motorovým vozidlom, ktorého vodičom bol P. P., ktorý sa so svojim vozidlom nachádzal v tom čase už v ľavom jazdnom pruhu. Uvedené vyplýva aj zo znaleckého posudku znalca Ing. H., ktorý bol v správnom konaní vypracovaný na podnet správneho orgánu a ktorý aj krajský súd hodnotil ako jeden z vykonaných dôkazov.

Ďalej podľa názoru odvolacieho súdu je správny aj záver prvostupňového súdu, že žalovaný a aj správny orgán prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzali z dostatočne zisteného skutočného stavu veci a dospeli k správnym právnym záverom.

Vychádzajúc z pripojeného spisového materiálu, súčasťou ktorého bol aj administratívny spis správneho orgánu, námietky žalobkyne uvedené v žalobe nie sú takými námietkami, s ktorými by sa už nebol žalovaný a zhodne aj krajský súd vo svojom rozhodnutí dostatočne podrobne vysporiadal. Znalecký posudok Ing. H. nie je v rozpore s ďalšími vykonanými dôkazmi. Jeho závery vychádzajú zo skutočností tak, ako boli zadokumentované na mieste dopravnej nehody, z výpovedí účastníkov nehody, svedkov a z výsledkov rekonštrukcie, ktorá bola vo veci vykonaná ako aj ďalších podkladov obsiahnutých v administratívnom spise. Tieto námietky preto nemohli obstať ani v odvolacom súdnom konaní. V súvislosti s opakovane vznesenými námietkami techniky jazdy vodiča P. P. odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ktorý konštatoval, že za porušenie zákona o premávke na pozemných komunikáciách bolo voči tomuto vodičovi vedené samostatné priestupkové konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že v priestupkovom konaní bolo preukázané spáchanie priestupku žalobkyňou podľa § 18 ods. 1 zák. č. 315/1996 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách.

V danom prípade rozpor so zákonom v súdnom konaní zistený nebol. Skutkový stav, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie správnych orgánov, je podľa názoru odvolacieho súdu jednoznačný, aby na základe neho mohla byť vyvedená zodpovednosť za priestupok voči žalobkyňi. Odvolací súd z uvedených dôvodov podľa § 219 ods. 1 OSP prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdil, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozsudku krajského súdu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 250k OSP. Neúspešnej žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol a žalovanému trovy nevznikli, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková